

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 5 października 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Riigikohus – Estonia) – F. Hoffmann-La Roche AG/Accord Healthcare OÜ

(Sprawa C-572/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Własność przemysłowa i handlowa — Patent — Dodatkowe świadectwo ochronne — Rozporządzenie (WE) nr 469/2009 — Artykuł 21 ust. 2 — Przepisy przejściowe — Świadectwo wydane zgodnie z przepisami krajowymi państwa członkowskiego przed jego przystąpieniem do Unii Europejskiej — Wykładnia art. 21 ust. 2 — Okres ważności świadectwa — Ważność art. 21 ust. 2 — Dostosowanie prawa wtórnego, które wynika bezpośrednio z aktu przystąpienia — Brak właściwości Trybunału)

(2016/C 441/06)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Riigikohus

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: F. Hoffmann-La Roche AG

Strona pozwana: Accord Healthcare OÜ

Sentencja

- 1) Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie jest właściwy do orzekania o ważności art. 21 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych, zmienionego aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Chorwacji oraz dostosowań w Traktacie o Unii Europejskiej, Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i Traktacie ustanawiającym Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.
- 2) Artykuł 21 ust. 2 rozporządzenia nr 469/2009, ze zmianami, należy interpretować w ten sposób, że stosuje się on do dodatkowego świadectwa ochronnego, dotyczącego określonego produktu leczniczego, wydanego przez państwo członkowskie przed jego przystąpieniem do Unii Europejskiej. O ile ten produkt leczniczy był w Europejskim Obszarze Gospodarczym przedmiotem zezwolenia na obrót wydanego przed wydaniem zezwolenia we wspomnianym państwie członkowskim i ewentualnie przed przystąpieniem tego państwa do Unii, należy wziąć pod uwagę tylko to pierwsze zezwolenie na obrót w celu ustalenia okresu ważności wspomnianego dodatkowego świadectwa ochronnego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 27 z 25.1.2016.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 5 października 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony Administrativen sad Weliko Tyrnowo – Bułgaria) – Maya Marinova ET/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Weliko Tyrnowo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Sprawa C-576/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Opodatkowanie — Podatek od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 2 ust. 1 lit. a) — Artykuł 9 ust. 1 — Artykuł 14 ust. 1 — Artykuły 73, 80 i 273 — Zasada neutralności podatkowej i zasada proporcjonalności — Oszustwo podatkowe — Nieprawidłowości w ewidencji księgowej — Ukrywanie dostaw i dochodów — Określenie podstawy opodatkowania)

(2016/C 441/07)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administrativen sad Weliko Tyrnowo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Maya Marinova ET

Strona pozwana: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Weliko Tyrnowo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Sentencja

Artykuł 2 ust. 1 lit. a), art. 9 ust. 1, art. 14 ust. 1 oraz art. 73 i 273 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, a także zasadę neutralności podatkowej należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak przepisy sporne w postępowaniu głównym, na mocy których w wypadku nieobecności w magazynie podatnika dostarczonych mu towarów i niezaksięgowaniu przez podatnika dotyczących ich dokumentów podatkowych organ podatkowy może domniemywać, że rzeczony podatnik dokonał dalszej sprzedaży tych towarów osobom trzecim, i określić podstawę opodatkowania sprzedaży rzeczonych towarów w zależności od okoliczności faktycznych, jakie są mu znane, według zasad nieprzewidzianych przez tę dyrektywę. Do sądu odsyłającego należy jednak kontrola, czy przepisy krajowe nie wykraczają poza to co konieczne w celu zapewnienia prawidłowego poboru podatku VAT i zapobiegania oszustwom.

⁽¹⁾ Dz.U. C 25.1.2016.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 5 października 2016 r. – Komisja Europejska/Republika Portugalska

(Sprawa C-583/15) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Polityka transportowa — Rozporządzenie (WE) nr 1071/2009 — Przewoźnik drogowy — Uproszczenie i współpraca administracyjna — Artykuł 16 ust. 1 i 5 — Krajowy rejestr elektroniczny przedsiębiorców transportu drogowego — Połączenie krajowych rejestrów elektronicznych)

(2016/C 441/08)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Hottiaux, M. M. Farrajota i P. Guerra e Andrade, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo i C. Guerra Santos, pełnomocnicy)

Sentencja

1) Poprzez brak utworzenia krajowego rejestru elektronicznego przedsiębiorców transportu drogowego, a zatem brak połączenia go z krajowymi rejestrami elektronicznymi innych państw członkowskich, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie art. 16 ust. 1 i 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylającego dyrektywę Rady 96/26/WE.

2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 1.2.2016, s. 29.